

Ένα άδοξαριστήριο γράμμα στή μητέρα του. Έχει όμως πού ξεγράφε, πικρά μαύρα σύννεφα πλημμυρικά ξαφνικά τον ούρανό και σκοτεινιάσαν τη μέρα.

Ο Αυτοκράτωρ φώναζε τον ύπασπιστή του, ό οποίος παρουσιάστηκε στην πόρτα.

— Εϊδοποιήσε, τού ειπε, νά φέρον φως.

Σέ λίγο ό θαλαμηπύλος τού έφερε πράγματι τέσσερα κεριά, και ό Αυτοκράτωρ μωροσε να συνεχίσι τού γράμμά του.

Μετά ένα τέταρτο όμως, τα σύννεφα διαλύθηκαν και ό ήλιος, — ένας χλωρός και αδύνατος Ρουσοικός ήλιος — ξαναφώτισε άποσπώλπυοτε την πόλι. Ο Αυτοκράτωρ όμως έξακολουθήσασ να γράφει με τά κεριά αναμμένα....

Τότε ξαναπήκε μέσα ό θαλαμηπύλος.

— Έπαυτέφάτε μου, Μεγαλειότατε, ειπε στον Τσάρο, νά πάρω τά κεριά.

— Γιατί βιάζεσαι τόσο ; τόν ρώτησε ό 'Αλέξανδρος.

— Έμεις, Μεγαλειότατε, τó έχοιμε σε κακό νά γράφουμε τη 'μέρα μ' αναμμένα κεριά....

— Πώς τó έξήγησε αυτό ;

— Νά, δέν ξέρω πώς να σας τó πώ....

— Νά σοι δώσω εγώ την έξήγησι, πφθόρισε ό Τσάρος χαμογελώντας πικρά. Οί διαβάτες πού θά περνούν κάτω από τά παράθυρα ένος σπιτιού και θά βλέπουν κεριά αναμμένα μεσημέρι, θά φαντασθούν βέβαια ότι έχουν κανένα νεκρό μέσα στό σπίτι αυτό....

— Ακριβώς, Μεγαλειότατε.... Δέν τóιμωσα να σας τó πώ....

— Ας εινε, φίλε μου, πάρε τά κεριά.... Μά ίσως ό νεκρός να ιώαξη πραγματικά μέσ' στό παλάτι μας.... Άδιάφορο άν για την ώρα εινε άκόμη ζωντανός....

— Την επομένη, ό Τσάρος άνεχώρησε από την Πετρούπολι και πήγε στό Ταγκανρόγκ. Έκει κατάλυσε στό σπίτι τού διοικητού. Μά ή ύγεια του δέν βελτιώθηκε καθόλου, γιατί ό Αυτοκράτωρ πέθανε σιγά - σιγά από ένα άνεξηγίτο και μωστηρωθή μαρμαρο.... Έξάλλου άδικαφορσοσε ολότελα για τόν ίαντό του, άν να ήθελε νά έπιταχύνι τού μοιραίο. Γενουόσε όλη τη νύχτα στό δάση, και ύστερα κοιμότανε σ' ένα κρεβάτι έκωστρατείας, χωρίς προσοκέφαλο....

Τά προσοκθήματα τού έπικεταμένου τέλους του δέν τόν ελξαν έγκαταλείπει καθόλου. Τη βραδεία ακριβώς της άριζέως του στό Ταγκανρόγκ, ειπε στον ήμιστο θαλαμηπύλο του Φεοδόρ :

— Θεμιάσα, καλέ μου φίλε, τί σου είχα πεί στην Πετρούπολι, έκείνη τη μέρα πού με συνεβούλευσε νά οδούω τά κεριά ; γιατί αυτό ήτανε κακό σημάδι ; Σου είπα πώς είμαι ένας ζωντανός νεκρός ! Μην έξηγασ τα λόγια μου !

.....Και μία νύχτα τού Οκτωβρίου, οί κάτοικοι τού Ταγκανρόγκ είδαν στις δύο τά μεσάνυχτα, πάνω από τó σπίτι τού διοικητού στό όποιο έμεινε ό Αυτοκράτωρ, δύο άστρα, τά όποια ενώ άρχικώς ήτανε τó ένα μακριά από τó άλλο, σιγά - σιγά έκοιμζαν και ύστερα ξαναζώρισαν.

Τó φαινόμενο αυτό επανελήφθη τρεις φορές.

Υστερα, τó ένα από τά δύο αυτά άστρα έγινε ένας μέγας φωτεινός δγκως ό όποιος σκέπασε και τó άλλο άστρο — για νά πείσουν σε λίγο και τά δύο μαζί στό βάθη τού ορίζοντος, αφήνοντας πίσω τους μιά χρυσή βροχή.

Οί προληπτικοί κάτοικοι τού Ταγκανρόγκ είδαν στό ούρανό αυτό φαινόμενο τη μοίρα τού Αυτοκράτορος 'Αλέξανδρου και της Αυτοκράτειρας. Τó μεγάλο άστρο ήταν ό 'Αλέξανδρος, και τó μικρό ή γυναίκα του.

Και έβγαλαν τού συμπέρασμα ότι ό προσφιλής Τσάρος θά πέθανε πολύ σύντομα και θι ή γυναίκα του θά τόν άκολουθήσοσε σε λίγο στον τάφο....

Η θαλθεθή αυτή προφητεία δέν άργησε να επληθύνησι.

'Υστερ' από μερικά μέρες, την 30 Νοεμβρίου 1824, και ή ώρα έντεκα τού πρωι, ό άγαθός Τσάρος 'Αλέξανδρος Α' παρόρισε τó πνεύμα. Και ύστερ' από έξη μήνες, τόν άκολουθούσε και ή γυναίκα του στον τάφο....

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ (πατήρ)

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

- Σέ χιλίους ανθρώπους μόνον ένας φθάνει τά εκατό χρόνια και 6 τά 65.
— Οί κάτοικοι της Γής άνέρχονται σε 1.700.000.000.
— Άπ' αυτούς κάθε χρόνο πεθαίνουν 363.333.833, κάθε μέρα 97.824, κάθε ώρα 8.730, κάθε πρώτο λεπτό της ώρας 69 και κάθε δευτερόλεπτο 2.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η έξαηληματικότης τών παιδιών

Κάποιος γάλλος δικαστικός, ό όποίος ύπηρετήσε τριάντα χρόνια ως άνακριτής και δικαστής στό Παρίσι και άλλα είκοσι σε διάφορες έπαρχίες της Γαλλίας, γράφει μεταξύ άλλων στα άπομνημονεύματά του, τά όποια έξέδωσε έχάστως, και τó έξής :

—Κατά τά τριάντα χρόνια που ύπηρετήσα ως δικαστικός στό Παρίσι ένήργησα άνακρισεις γιά 7.000 έξαηληματα, τα μισά από τα όποια είχαν διαπραχθή από παιδιά ήλικίας κάτω πών 16 έτών. Μου έκανε μάλιστα κατάπληξη ή παντέλης έλλειψη άνθρωποπομοι και οίκτου, την οποία συνήντησα στα περισσότερα από τά παιδιά αυτά, καθώς και ό ζωντοσύ και τόν όποιον ύμολογούσαν τά έξαηληματά τους και περιέγραφαν τίς λεπτομέρειές τους.

Τι γίνεται στό Παρίσι

Η διεύθυνος της Τροχαίας Κινήσοις τού Παρισιοι άπέθρυνε τελευταία στους άρραβωνιαστές και τούς... έφοιτημένους της Γαλλικής πρωτεύουσας μιά πούλη πρωτότυπη παράληρη :

—Παρακαλούνται, γράφει τó σχετικό έγγραφο, οί άρραβωνιαστέμεις, και οί έφοιτημένοι να μην όρίζουν τίς άπογευματινές τόν συναντησεις με τάς μηνησάς τών ή τας φίλας τόν στην έξοδο τού «Μετρό» πού βρίσκεται στην πλατεία της 'Οπερά είτε στην άλλη έξοδο τού «Μετρό» της πλατείας τού 'Ετουά, διότι παρεμποδίζουν τούτοις τούτοις την κίνησι. Ας παιδήμονο λίγο τού μακρό τους να βρούν έν άλλο μέρος της πόλεως για να όρξοντ τά ραυτήρο τάν.

Και έξερετε, γιατί έγινε ή παράληρησ αυτή ;

Γιατί κάθε άπογευμα, όλοι οί άρραβωνιαστέμεις και οί έφοιτημένοι, μόλις τελειώσαν τού γραφέει τους, έννοούν να πάρουν την άρραβωνιαστική τους ή τη φίλη τους και να πάνε στα μαγαζιά νά ψωνίσει, ή στον κινηματογράφο, ή σε καμιά άπογευματινή παράσταση θεάτρος. Και έτσι κάθε άπογευμα στις έξόδους τού «Μετρό» της 'Οπερά και τού 'Ετουά — αν να ποίμε εδώ, στον σταθμό τού 'Ηλεκτρικου της Ομονοίας και τού Μοναχικου — μαζεύεται τóσοις πόλις κόρμος άναρμόντων ώστε καταλαμβάνει όλα τα πεζοδρομία, έτσι πού δέν μπορέι ούτε μίγα να περάσι...

Νά δώμε όμως τώρα κατά πόσον θά πείσθ η παράληρησ της Τροχαίας Κινήσοις.

Μιά παράδοξη άγωγή

Κάποιος ιδιότροπος Παρισίος ύπεβήσε πρò ήμερον στό Πρωτοδικείο τού Σηκουανι την πού παράληρη άγωγή πού άναρμόνει τά δικαστικά χρονικά όλης της ύφης.....

Ο άνθρωπος αυτός έπήρε ένα βράδυ σ' ένα άπ' τά θεάτρα τών βουλεβάρτων όπου και ζώσαν κάποιο όραμα. Άλλά δέν έμεινε καθόλου έξαχμαρμένος άπ' τó τοζίμο του ήθλοποιν.

Την άλλη μέρα λοιπόν, χωρίς νά χείρη χαρμό, υπέβαλε άγωγή εναντίον τών ήθλοποιν, τούς όποιους καταγγέλλει ότι με τó έλεινό παιζίμο τους παρεμοφωσαν και κατέστρεψαν τó έργο, τού χάλσαν τó κερι και την ευδιαθεσία και ζηταί άπ' αυτούς άποζημίσοι, ψυχική δύννη κλπ.

Άγγλικές παραξέσεις

'Εν άπ' τά μεγαλείτερα φιλολογικά περιοδικά της Άγγλίας προκήρυξε τελευταία έναν πούλη περίεργο διαγωνισμό. Τó θέμα τού διαγωνισμού αυτού εινε να βρεθή ή καταλληλότερη λέξις και νάντικατασταθή μ'αυτή ή λέξις love (έφος).Και έξερετε γιατί ; Γιατί ή λέξις love, στην άγγλική γλώσσα ριμάρει μόνο με πέντε λέξεις, δηλαδή με τó περιστέρι, τó φινάρι, τó γάιτε, τó κέρδος. Σινετισ, κατά τόν ένοχο φιλολογικό περιοδικό, δέν εινε δυνατόν ποτέ νά γραφούν έρωτικά ποιήματα αρκετά εκφραστικά και γ' αυτό πρέπει να βρεθή μιά νέα λέξις, για τόν έρωτα, ή όποια ν'άντικαταστή την παλιά και ή όποια νά ριμάρει με πολλές λέξεις πού να εινε ποτέ πάντουν κατάλληλες για να γίνεται ή όμοιοκαταλήξια καλή κι εκφραστική.

Ο ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΤΟΥ Α'

Ο περιφρομο Ντυβάρι, βιβλιοθηκάριος τού αυτοκράτορος Φραγκίσκου Α', συνήθιζε να άποκρίνεται στις άνόητες έρωτισμοις πού τού έκαναν συχνά μ' ένα ξερό :
— Δέν ξέρω.
Κάποιος ένοηλητικός τού παρετήρησε μιά μέρα ότι ό αυτοκράτωρ τόν πληρώνει για νά ξέρη καθετί πού τόν ρωτούν.
— Ο αυτοκράτωρ, άποκρίθηκε με άξιοπρέπεια ό βιβλιοθηκάριος, με πληρώνει μονάχα για όσα ξέρω. Αν με πληρώσει και για όσα δέν ξέρω, τότε δέ θά τούψταναν όλοι οί θησαυροί τού κράτους.